

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

1017-1-18

Датум:

29.05.2015.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Др Стојан Ђорђић, ред. проф.
2. Др Снежана Милосављевић Милић, ред. проф.
3. Др Дејан Милутиновић, доцент

2. Одлука Већа департмана за српску и компаративну књижевност број 10/7-1-53 од 28.11.2014.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Сања (Маринко) Станојевић

2. Година уписа на мастер академске студије

2013/2014.

3. Назив студијског програма

Мастер академске студије филологије – модул српска и компаративна књижевност

III НАСЛОВ –МАСТЕР РАДА:

Положај жене у патријархалној породици у роману „Корени“ Добрице Ђосића

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Мастер рад Сање Стanoјevић под насловом "Положај жене у патријархалној породици у роману *Корени* Добрице Ђосића" садржи 61 страницу нумерисаног компјутерског текста са следећим деловима: фронтиспис (стр. 1), апстракт на српском (2), апстракт на енглеском (3), садржај (4) Увод; Добрица Ђосић – живот и рад (5-10), Патријархална породица и жена у њој (11-15), Жена у књижевности (16), Симка у роману *Корени* (17-52), Друге жене (53-56), Закључак (57-58) и Литература (59-61).

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

У уводу рада дат је подробан преглед живота и књижевног стварања Добрице Ђосића (1921-2014) са десетак одабраних оцена књижевних критичара и познавалаца пишевог живота и опуса. Теоријска подлога рада дефинисана је у следећем поглављу тако што су најпре издвојени ставови наших социолога и историчара о породици у српском патријархалном друштву и о положају жене (Александра Младеновић, Божица Вулетић), затим су наведени основни психоаналитички ставови о колективном несвесном и архетиповима, посебно о архетиповима женског, према класификацији Ен Белфорд Уланов на четири типа, а на основу женског нагона и оријентацији према чиниоцима културе (типови: мајке, посреднице, амазонке и хетере), најзад и неколико ставова феминистичке критике (Симон де Бовоар, Кејт Милет и Зденко Лешић)

Ауторка рада дефинише *Корене* као модеран психолошки роман у којем је приказана људска драма у ситуацији када се тежње сударају са реалношћу; писац описује борбу која се води у свести и подсвести јунака показујући како објективни социјални услови доводе до специфичне сељачке психологије. Окосницу романа чини породична драма која се догађа у односима Симке и Ђорђа Катића зато што после петнаест година брака немају деце, због мужевљеве неплодности. После многих перипетија императив продужетка породичне лозе се испуњава, али то не враћа брачну хармонију, а роман се окончава трагичним расплетом. Анализу романа *Корени* ауторка рада врши свестраном анализом књижевних ликова, за које истиче, позивајући се на оцене неколико критичара, да је први квалитет Ђосићевих јунака миметичка уверљивост, коју писац постиже поузданом и подробном дескрипцијом историјске, друштвене и психолошке компоненте. Поред тога, ти јунаци својим индивидуалним карактеристикама и судбинама оличавају реалне и могуће људске ситуације у животу. Ауторка рада наводи и запажање критике о посебној разлици између мушких и женских ликова у Ђосићевим романима: мушким ликовима представљен је богоборачки однос према животу (опседнути су утопијама и идеологијама и склони су да им фанатично служе, без обзира на жртве, и занемарујући лични аспект), а женски ликови представљају боготворачки однос према животу (Ђосићеве јунакиње занима реални живот, везују се за конкретна бића и спремне су да служе животу и срећи једног человека, а смишља сопственог живота траже и осећају у обнављању и одржавању природног живота; овај однос почива на принципу љубави и патње, са циљем да се досегне првобитни еденски и аркадијски склад са сопственим телом и природом). У Ђосићеву свеобухватну романеску интерпретацију породичне драме од узрока и последица, до свих најважнијих психолошких и социјалних аспеката, уградијен је и фокус на вечно актуелне мушки-женске односе, и у том контексту посебно на положај и улогу жене, о чему сведочи веома сложен лик главне јунакиње романа Симке Катић.

- 1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА** На основу анализе главних ликова романа, којом је обухваћен широк спектар социјалних и психолошких аспеката положаја жене у патријархалном друштву, ауторка изводи неколико оцена о високој литерарној вредности и упечатљивости лика главне јунакиње *Корена*, "која оличава дух патријархалне српске жене", уз то и жене "која у тренуцима очаја и немогућности налажења другог излаза, посеже за моралним прекрајем, утврђујући, после дугог и мучног преиспитивања, да је спасење и опстанак изнад

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/7-1-18

Датум:

29.05.2015.

елементарног морала". Комплексност Симкиног лика потврђује завршну оцену ауторке рада да је Ђосић танани посматрач женског бића.

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Ауторка мастер рада је прегледно и систематизовано изложила резултате својих анализа главних јунака романа *Корени*, посебно главне јунакиње Симке, и извела одговарајућа запажања и оцене о Ђосићевом виђењу положаја жене у патријархалном друштву.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

У свом мастер раду Сања Станојевић је обавила истраживање Ђосићевог романа *Корени* бавећи се прецизно дефинисаном темом положаја жене у патријархалној породици; истраживање је извршила подробном анализом свих елемената романескне структуре који се односе на тему рада, такође, употребљујући анализу опширним избором књижевнокритичких оцена о писцу и делу и одговарајућом теоријском елаборацијом.

VI ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже: да се мастер рад Сање Станојевић на тему "Положај жене у патријархалној породици у роману *Корени* Добрице Ђосића" прихвати и да се ауторки рада одобри јавна одбрана.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Стојан Ђорђевић, ред. проф.

Др Снежана Милосављевић Милић, ред. проф.

Др Дејан Милутиновић, доцент